

Влажурония

ВСЪКЪДНЕВНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ И ИНФОРМАЦИЯ

АБОНАМЕНТЪ:

България за година 300;
1/2 година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 800; 1/2 год.
400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка
за год. 6 долара; 1/2 год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

На кв. см. 2 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годинни и вѣнчални . 40 лв.

Редакция и администрация, пл.
„Славейковъ“ № 1.

Телефонъ 2891.

Директоръ: Г. Кулишевъ

Сказка на г. Г. Баждаровъ въ Анхиало

Македонскиятъ въпросъ въ миналото и сега. — „Да идватъ по-често между насъ нашитѣ първи хора“

Бургасъ, 23 декември. Нѣколко дни отъ миналата недѣля уважамия македонски деецъ г. Г. Баждаровъ прекара между македонцитѣ по Черноморието. Въ Анхиало той говори на публично събрание по „Македонския въпросъ въ миналото и сега“. Въ препълнения салонъ на читалището събранието се откри отъ председателя на мѣстното братство, г. К. Георгиевъ. Съ свойствена ему цѣлтиста и патетична речъ той представи на събранието г. Баждаровъ.

Ценната по своето съдържание и правдивостъ речъ г. Баждаровъ почна, като каза първо, къде на Балканския полуостровъ компактно населяватъ българитѣ и сѣрбитѣ. Сбито и ясно той описа борбитѣ на сѣрби и гърци за възбужданieto и политическото имъ освобождение. Споменавайки за тѣхнитѣ въстания, той подчерта, че Македония не се мръдна и не се развълнува по времето, когато бѣше тѣхния националенъ подемъ.

Вещъ познавачъ на българската културно-политическа история, г. Баждаровъ, не сухо, а съ ярки краски обрисова възбуждането на българското племе. Съ документи на рука той изгъкна, че то е изнесено на плещитѣ на всички българи съ най-голямъ дѣлъ въ него на македонскитѣ, които сж живѣли съ чувствата, мислитѣ и копнежитѣ на цѣлокупния български народъ.

Следъ като увлекателно ни разказа за събитията, които предизвикаха свикването на Цариградската конференция, руско-турската война, разпокъсването на българския народъ въ Берлинския конгресъ, г. Баждаровъ започна втората половина отъ своята речъ съ причинитѣ, които наложиха появяването на политическата сцена на македонския въпросъ, който съ своята парливост и сплетеностъ и до днесъ днешенъ стои неразрешенъ. Останалата подъ робство следъ Берлинския конгресъ Македония, и з р а з и своя ко п н е жъ за свобода и правда посрѣдствомъ своята единствена защитница презъ ония страшни дни на робство — ВМРО. За създаването, значението и ролята ѝ г. Баждаровъ говори съ вдъхновението на съвременникъ и участникъ. Той изложи всичкитѣ придобивки, които дойдоха като резултатъ отъ нейната дейность. Преживѣлъ събитията отъ последнитѣ години на Хамидовска Турция, г. Баждаровъ вѣщо ни я описа съ нейния животъ на „боленъ човѣкъ“, когато турски ултранационалисти отъ партията „обединение и напредѣкъ“, се заеха да я спасяватъ отъ смъртъ. Той охарактеризира младотурския режимъ, манталитета и политическата идеология на младотурцитѣ, така сжщо и становището на ВМРО по предложението имъ за съвмѣстна дейность противъ Хамида въ името на „хуриетъ, адалетъ и мусаватъ“ Коситѣ на всички македонци — слушатели настрѣх-

наха, когато сказчикътъ спомена за фаталната грѣшка на санданиститѣ, улавяйки се за вѣдницата на ония, които после искаха да ни правятъ отомани и подло избиха много доблестни синове на юначна Македония. Г-нъ Баждаровъ изгъкна въ какво се състои тази грѣшка. Той нарече постыжката имъ грѣшка, а въ нашитѣ уши прозвуча тя като предателство.

Ревалскитѣ решения се осуети-ха и политическата автономия на Македония не се получи. И до днесъ днешенъ македонецътъ е подложенъ на жестоки изпитии и влачи робскитѣ вериги. Спомняйки си за този чудовищенъ по своята прѣстѣпность и позоръ исторически фактъ отъ македонската освободителна борба, нашитѣ сѣрдца се разкъсватъ като виждаме, че нови предатели и днесъ кжсатъ месата на Македония и отъ виенскитѣ кабарета съ своитѣ демонски души затулятъ модрия македонски небосклонъ.

Накрай г. Баждаровъ посочи кои сж чисто македонскитѣ грѣшки и тия на българската дипломация. Апелира къмъ всички, които бдятъ за съдбинитѣ на българския народъ, да взематъ поука отъ тѣзи сторени грѣшки, за да се самосъхрани нацията.

Цѣли два часа оратора прикова вниманието на публиката, която съ дълбоко внимание изслуша докрай речта му. Само национал-либералскитѣ първенци отрано напустнаха събранието, понеже били канени на циркъ. . . — Ние, които имаме нещастieto да слушаме свирепия съсъкъ на партизанитѣ, съ наслаждение и радостъ слушаме г. Баждаровъ. Хулителнитѣ речи на разни партизани ни внушаватъ съмнение въ добродетелитѣ на българския народъ, а речитѣ, като тая на г. Баждаровъ, ни окрилятъ и вдъх-ватъ вѣра въ щастливата и свѣтла звезда на българското племе.

Да идватъ по-често между насъ нашитѣ първи хора!

В. Стумбовъ

—0—

Мешу

Емайлirани

ланъ и